

feer Sagen, er det mig umuligt at tænke mig, at en Commission kan føre til andet Godt end, som det ærede Medlem ligeoverfor (Th. Nielsen) sagde, at vise Kjøbstæderne, at de ere nogle Daarer; men jeg har ikke Lyft til, at der skal gives Penge ud dertil. Da jeg hørte det sidstnævnte ærede Medlem og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørt) optræde, troede jeg, at de vilde være optraadte med klare Punkter og have viist os, at der er gjort Kjøbstæderne Uret, at man er gaaet dem for nær; men det udblev, og jeg maa derfor, som sagt, meget indstændigt raade det høie Thing til at følge det ene Medlem af Finantsudvalget og at stemme imod de 3,000 Rd. Man gjør ingen god Tjeneste med denne Bevilling; man gjør ikke selve Kjøbstædernes Borgere nogen god Tjeneste dermed, og vi kunne spare Pengene. — Sluttelig skal jeg bemærke, at jeg haaber, at man ikke har nødig at opholde sig videre ved Stamstutteriet, thi endt jeg vel hørte, at den ærede Minister igaar anbefalede det varmt. Det forekommer mig, at saavel tidligere Forhandlinger som Forhandlingen igaar klart tale for, at denne Sag nu endelig engang maa bringes tilende, at man ikke længere bør give Statens Penge ud til saadanne Forsøg. Det forekommer mig, at de derfor anførte Grunde maae være saa stærke, at der er Haab om, at de maae overvinde den høitærede Indenrigsminister, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved, saameget mindre som det vel kunde være, at vi, inden denne Debat slutes, fik yderligere Grunde at høre om denne Sag. Jeg skal altsaa indskrænke mig hertil, idet jeg endnu engang beder det høie Thing om at stemme imod de 3,000 Rd., ser at vi ikke idelig skulle udsættes for, at man forlanger Penge til saadanne Formaal. Vi kunne jo være udsatte for, at ogsaa Vandet klager over Noget og forlanger Penge af os til Underfølgelser, men man skal ikke give Anviisning herpaa ved at stemme for dette Forslag.

N. Hansen: Da den høitærede Indenrigsminister igaar udtalte sig imod Forslaget under Nr. 19, yttrede han, at den omhandlede Understøttelse i Reglen burde gives til

Actieselskaber, da man kun gjennem dem havde tilstrækkelig Garanti for, at Summen blev benyttet i den Hensigt, hvori den var ydet. Denne Udtalelse af den ærede Minister glædede mig, fordi jeg troede, at han derved vilde komme til at anbefale vort Forslag, men naftet han saaledes fremhævede det Samme som jeg, kom han dog til det modsatte Resultat. Vil man følge den ærede Ministers Udtalelser, som jeg nys gjengav, vil man imidlertid see, at der af den samlede Sum kun gives 300 Rd. til Selskaber, medens 1,700 Rd. ikke komme noget Selskab til Gode, og jeg synes, at der deri ligger en Anthyding af, at man meget godt kunde følge Mindretallets Forslag. Hvis det skulde behøves, kunde man da til 3die Behandling bevilge en mindre Sum, saaledes at de to Selskaber kunde beholde deres Understøttelse, medens der endda kunde blive en lille Sum, hvorover Ministeren kunde have at disponere til andre Selskaber. — Hvad jeg især har imod den Sum, hvormed her er Tale, er, hvad jeg udtalte igaar, at den efter min Formening kun bruges til Understøttelse for enkelte Personer, med Hensyn til hvilke vi ikke have nogensomhelst Garanti for, at Pengene anvendes i det Diemed, hvori vi bevilge dem; dette er min Hovedindvendning mod Forslaget. — Efter at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) har udtalt sig om de to andre Mindretalsforslag, som jeg har deeltaget i at stille, skal jeg ikke dvæle ved dem, thi jeg troer, at hans Udtalelser i saa Henseende vare saa oplysende og saa klart viste Berettigelsen af vort Forslag, at jeg ikke paa nogensomhelst Maade, ikke engang tilnærmelsesviis, vilde kunne gjøre det bedre. — Forinden jeg slutter, skal jeg blot omtale, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Moberg) igaar brugte nogle ualmindelig stærke Utringer med Hensyn til Mindretallets Forslag og de Mænd, der havde stillet dem. Han yttrede saaledes, at han ikke formeente, at nogen forstandig Mand vilde følge dem; han formeente, at det var en slet Deconomi, vi tilraadede, og han fremhævede, at det var en daarlig Maade at varetage Statens Lærv paa, saaledes som vi foresloge det. Jeg skal nu ikke gjengjælde det ærede